

Rozjímanie na stredu 32. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 32. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: urobiť
plač malomocných svojím
vlastným; najhlbšie uzdravenie
pochádza z vďačnej viery;
ďakovať pri každej príležitosti.

„JEŽIŠU, UČITEL, zmiluj sa nad
nami!“. Je to volanie malomocných,
ktorým sa možno po prekonaní
rôznych prekážok podarilo dostať k
Pánovi. V staroveku bolo veľkým
nešťastím byť malomocným.
Predovšetkým veľmi fyzicky trpeli, a

to až tak, že názov, ktorý Židia dali tejto chorobe, doslova znamená „šľahanie bičom“. Ale akoby to nestačilo, k telesnému utrpeniu sa pridala aj morálna bolesť: táto choroba vzbudzovala hrôzu, pretože sa predpokladalo, že je veľmi nákazlivá, a preto existovali dôkladné predpisy na jej diagnostikovanie a odstránenie zo spoločnosti každého, kto sa ňou nakazil. Existovalo aj množstvo podmienok na potvrdenie vyliečenia, za ktoré boli zodpovední kňazi. Okrem toho sa choroba pripisovala hriechom, ktorých sa chorý dopustil.

Takto môžeme lepšie pochopiť rozsah utrpenia a smútku desiatich malomocných, ktorých Ježiš stretol na ceste. Žili na okraji dediny. Príbuzní, priatelia a ďalší súcitní ľudia im každý deň nosili jedlo. Pravdepodobne prostredníctvom nich sa dozvedeli o Ježišovi: rabínovi – učiteľovi –, ktorý kázal s autoritou a

robit zázraky. Keď sa Pán priblížil k dedine, niekto ich upozornil na jeho prítomnosť a oni Ho prišli pozdraviť už z diaľky v nádeji, že ich uzdraví. „Stáli z diaľky,“ hovorí stredoveký svätec, „pretože v tých podmienkach sa neodvážili priblížiť. Tak je to aj s nami: stojíme v odstupe, keď sme tvrdohlaví v hriechu. Aby sme boli uzdravení, aby sme sa vyliečili z malomocenstva našich hriechov, hlasno volajme a hovorme: *Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami*. Nekričme však ústami, ale srdcom. Výkrik srdca je ostrejší. Výkrik srdca preniká nebesá a vznešenejšie stúpa pred Boží trón“[1].

MALOMOCNÍ volali na Ježiša, aby ich uzdravil. Pán im hovorí, aby išli a predstavili sa kňazom, ktorí boli podľa zákona určení na overenie možného uzdravenia. Keď sa teda

vydávajú na cestu v poslušnosti voči Majstrovi, podstupujú skúšku viery. A keď sú na ceste, uvedomujú si, že sú skutočne uzdravení. Len jeden z nich, Samaritán, sa však vracia a hľadá Ježiša: „Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu“ (Lk 17, 15-16). Pán ľutuje, že ostatní deviati sa nevrátili, aby vzdali Bohu slávu, že mu nechceli poďakovať za svoje uzdravenie. Samaritánovi hovorí: „Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila“ (Lk 17, 19).

Pri pohľade na dnešné evanjelium môžeme rozlíšiť „dva stupne uzdravenia: jedno, povrchnejšie, sa týka tela; druhé, hlbšie, zasahuje najvnútornejšiu časť človeka, to, čo Biblia nazýva *srdce*, a odtiaľ vyžaruje do celej existencie. Úplné a radikálne uzdravenie je *spása*. Aj bežný jazyk, ktorý rozlišuje medzi *zdravím* a *spásou*, nám pomáha pochopiť, že

spása je oveľa viac ako zdravie; v skutočnosti je to nový, plný, definitívny život. Navyše tu, ako aj za iných okolností, Ježiš vyslovuje výraz: *Tvoja viera ťa zachránila, spasila*. Práve viera zachraňuje človeka, obnovuje jeho hlboký vzťah s Bohom, so sebou samým a s druhými; a viera sa prejavuje vo vďačnosti“[2]. Nevieme, čo sa stalo s ostatnými malomocnými. S istotou vieme, že boli uzdravení zo svojej telesnej choroby. Evanjelium však ukazuje, že Ježiš videl iba duchovné uzdravenie Samaritána, ktorý bol zrejme vzdialenejší od viery vyvoleného národa.

„Ten, kto vie byť vďačný, ako Samaritán, ktorý bol uzdravený, ukazuje, že všetko nepovažuje za niečo, čo mu patrí, ale za dar, ktorý, aj keď prichádza prostredníctvom človeka alebo prírody, pochádza v konečnom dôsledku od Boha. Viera si teda vyžaduje, aby bol človek

otvorený Pánovej milosti; aby uznal, že všetko je dar, všetko je milosť. Aký poklad sa skrýva v malom slove: *ďakujem!*“[3].

„PRI VŠETKOM VZDÁVAJTE VĎAKY, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre vás“ (1 Sol 5, 18). Antifóna dnešnej svätej Omše, prevzatá z učenia svätého Pavla, nás vyzýva, aby sme často vyjadrovali Pánovi svoju vďačnosť. Iste, každý deň, keď sa zobudíme, môžeme byť vďační aj za veci, ktoré sa nám zdajú byť neznáme, ale ktoré by nám veľmi chýbali, keby sme o ne boli ochudobnení: dýchanie, cítenie, videnie, chôdza; krása prírody, svetlo a teplo slnka, mať rodinu, môcť milovať a byť milovaný... My kresťania ďakujeme Pánovi aj za zázraky jeho milosti, za všetko, čo sme nezaslúžene dostali a naďalej

dostávame každý deň, aby sme napredovali na ceste svätosti.

„Nech už je váš vek akýkoľvek,“ napísal svätý František Saleský, „nie ste na svete dlho. Boh ťa stvoril z ničoho, priviedol ťa k bytiu a ty si tým, čím si, vďaka jeho čistej доброте. Stvoril ťa ako najdôležitejšiu bytosť vo viditeľnom svete, povolánú zdieľať jeho večnosť a schopnú zjednotiť sa s ním. Nepriviedol ťa na svet preto, že by ťa potreboval, ale len preto, aby prejavil svoju dobrotu. Dal nám rozum, aby sme ho poznali, pamäť, aby sme si ho pamätali, a vôľu, aby sme ho milovali. Pomysli na to, čo všetko ti Boh dal v oblasti ducha, tela a duše: dal ti zdravie, blahobyť, dobrých priateľov... Živí ťa svojimi sviatosťami, osvecuje ťa svojimi svetlami, toľkokrát ti odpustil“[4].

„Aké krásne je to, čo každý deň hovoríme vo svojich modlitbách!“, povedal svätý Josemaría. „Môžete to

použiť ako strelnú modlitbu: *gratias tibi, Deus, gratias tibi!* Ak totiž ďakujeme, Boh nám dá viac; ak si však naša pýcha privlastní to, čo nám nepatrí, uzavrieme sa pred prijatím pomoci nášho Pána“[5]. Obráťme sa k Márii, ktorá práve vďaka svojej pokore, vďaka tomu, že bola za všetko vďačná ako za Boží dar, dostala dary, ktoré si ani nevedela predstaviť.

.....

[1] Svätý Bruno zo Segne, *O Lukášovom evanjeliu*, č. 2, 40.

[2] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 14-X-2007.

[3] *Ibid.*

[4] Svätý František Saleský, *Úvod do zbožného života*, Prvá časť, kap. 9 a nasledujúce, III, 34.

[5] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 19-III-1971.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/streda-32-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/streda-32-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (23.03.2026)